

РЕШЕНИЕ

№ 33698

гр. София, 15.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1473** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл.84 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.
Образувано е по жалба на „ДАНСОН БГ“ ООД, със седалище и адрес на управление [населено място], чрез адв. Е. Г., САК, срещу Решение РС-219-[1] от 05.12.2023г. на Председателя на Патентно ведомство /ПВ/ на Република България, с което е оставена без уважение жалбата против Решение на състав по опозиции от 07.01.2022г. относно марка с вх. № 160048.
В жалбата се поддържа становище, че обжалваното решение е незаконосъобразно поради допуснатото от административния орган съществено нарушение на административнопроизводствените правила, довело до неправилни фактически констатации и съответно до противоречие с материалноправните разпоредби. Изразява становище за трите предпоставки по чл.12, ал.1, т.2 от ЗМГО с твърдение, че тези предпоставки са кумулативни, т.е. необходимо е да присъстват едновременно и изискват преценка на множество релевантни фактори, като изброява такива. Прави се извод, че независимо от наличието на някоя от предпоставките (сходство на отделни стоки или общи елементи в двете марки), това не води автоматично до извод за наличие на вероятност от объркване, тъй като определящ е цялостният анализ на тази вероятност, съобразен с всички релевантни фактори. Излага своето виждане при сравняване на стоките и услугите от по-ранната марка и оспорената заявка. Счита, че не се създава трайно визуално впечатление поради много слабата си отличителна способност за стоките в клас 5, обхванати от конфликтните марки. Счита, че фонетичното сходство между знаците е в ниска степен. Намира за правилна констатацията на административния орган, че от смислова гледна точка марките са фантазийни и нямат конкретно смислово значение, поради

което няма как да бъде извършен семантичен анализ, следователно марките няма как да бъдат смислово сходни или идентични. От друга страна се сочи, че административният орган не е обсъдил, че в производството пред него не е доказана придобита отличителност на по-ранната марка. Счита, че административният орган правилно е установил, че поради факта, че стоките в клас 5 са свързани със здравето на хората, то степента на внимание на потребителите е завишена, по-висока от обичайната. Намира, че с изложените аргументи в жалбата се налага извод, обратен на застъпления в обжалваното решение, а именно, че наличието на сходство при марките не е от степен, за да възникне вероятност от объркване на релевантните потребители, която да включва и възможността за свързване. Счита, че асоциацията, която обществото може да направи между две марки в резултат от наличието на някакви общи елементи в състава им не е достатъчна за извода, че е налице вероятност от объркване. Приема, че принадлежността на лекарствените продукти към една и съща обща категория стоки позволява да се установи само ниска степен на сходство между всички лекарствени продукти. Твърди, че независимо от общата ниска степен на сходство, която може да се установи за всички лекарствени средства, от решаващо значение в анализа за сходство са целта и предназначението на лекарствените препарати, изразени чрез техните терапевтични показания. Застъпва становище, че високата степен на внимание на релевантната публика при купуване на фармацевтични продукти по принцип намалява вероятността от объркване и излага аргументи в полза на тази теза. Твърди, че в оспореното решение административният орган не е обсъдил нищо от изложеното в жалбата му, поради което е формирал и непълни и неправилни правни изводи, което на свой ред е довело до неправилното прилагане на закона. Счита, че комбинацията от обсъдените по-горе фактори не допуска извода за вероятност от объркване, в това число и вероятност от свързване, на двете марки, в обхвата, възприет в атакуваното решение на председателя на ПВ. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа, чрез упълномощен представител. Представена е писмена защита. Иска се присъждане на разноски, съгласно представен списък.

Ответникът, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Счита, че от всички изслушани заключения на вещите лица, е станало ясно, че между знаците е налице сходство. Счита, че такова е налице и между процесните стоки и услуги. Твърди, че по отношение на степента на внимание на потребителите наистина вниманието им е повишено, когато става въпрос за лекарствени продукти, но самите потребители разчитат на лекари професионалисти и фармацевти за предписанието на тези лекарства. Твърди, че в настоящия случай е налице вероятност от объркване. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на претендирания хонорар от заинтересованата страна.

Заинтересованата страна PHARMACEUTICAL CHEMICAL COSMETIC INDUSTRY „ALKALOID“ РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА М., редовно призована, представлява се от адв. И., оспорва жалбата. Твърди, че процесната марка, така както е заявена е за стоки и категории лекарства, лекарствени средства и хранителни добавки. Твърди, че тя не е ограничена до такива изключващи препарати за сърдечно-съдовата система, за да може дори да се претендира, че има опит от страна на заявителя да разграничи неговите продукти от продуктите на доверителя, които са на пазара. Посочва, че продуктът холлеста е на пазара от години, както и че „Алкалоид“ е един от реномираните производители на Б.. Посочва, че Холлеста е продукт за сърдечно-съдовата дейност. Счита, че е напълно недопустимо производител на хранителни добавки, които минават нерегистрационен позволителен, а само уведомителен режим да се доближи до такава степен с идентичен продукт на пазара с утвърден лекарствен продукт. Счита, че това може да застраши здравето на самите пациенти и от гледна точка на фармацевтичен морал и етика между фармацевтични компании в сферата на здравето не е допустимо, защото продуктът на „Д.“ е

именно свързан с холестерол и кръвно налягане. Счита, че затова те не могат да ограничат тази марка, защото когато я ограничат и когато изпълнят това, за което натискат и двете вещи лица да приемат, че е така, марката реално няма да покрива продукта, който те реално искат да предлагат на българския потребител. Искане за присъждане на разноски и представя списък.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

С вх. № 160048 в ПВ на 11.09.2020г. от "Дансон-БГ" ООД е заявена регистрация на марка "CHOLESTIN ХОЛЕСТИН", словна, за стоки и услуги от клас 05 МКСУ - „аналгетици; лекарства; лекарствени средства; минерални добавки към хранителни продукти; фармацевтични и ветеринарни препарати; фармацевтични лекарствени средства; фунгициди; хербициди; хранителни добавки; хранителни добавки за немедицински цели; хранителни добавки за ветеринарна употреба; и стоки и услуги от клас 35 МКСУ - „административна дейност; реклама; рекламни услуги във връзка с фармацевтични продукти; рекламиране, свързано с фармацевтични продукти и представяне на живо на тези продукти; търговска администрация; търговия на едро и дребно с фармацевтични, ветеринарни, санитарни и медицински препарати; управление на търговски сделки.“. Заявката е публикувана в Официалния бюлетин бр.10.2 от 30.10.2020г. на Патентното ведомство.

Срещу регистрацията на марка CHOLESTIN ХОЛЕСТИН", словна, вх. № 160048/11.09.2020г., заявена от "Дансон-БГ" ООД е подадена опозиция вх.№ BG/N/2020/160048-[3] от 16.12.2020г. от името на PHARMACEUTICAL CHEMICAL COSMETIC INDUSTRY „ALKALOID“ A.D. Република Северна М. чрез сдружение на представители по индустриална собственост IP Consulting. Опозицията е насочена срещу марката в нейната цялост – за всички стоки и услуги от обхвата ѝ в класовете 5 и 35, за които е заявена. Опозицията е подадена на основание чл.12, ал.1, т.2 от ЗМГО. Посочено е, че опонентът е притежател на по-ранна национална марка с рег. № 59004 HOLLESTA ХОЛЕСТА - словна, заявена на 03.06.2005г., регистрирана на 17.04.2007г. за стоките от клас 5-„фармацевтични продукти“

До заявителя и опонента са изпратени уведомления по чл.57, ал.1 от ЗМГО за образувано производство по опозиция и на страните е предоставен тримесечен срок за постигане на споразумение. След изтичане на срока за споразумение и поради това, че такова не е постигнато, заявителят е уведомен, че в срок от два месеца може да представи отговор по подадената опозиция. Заявителят подал отговор на опозицията на 02.06.2021г., за което опонентът е уведомен по надлежен ред. Опонентът подал в ПВ становище по отношение на отговора на заявителя и доказателства за реално използване на марката, на която се основава опозицията, за което заявителят е уведомен. "Дансон-БГ" ООД не е представил своето становище по становището на опонента.

С решение от 07.01.2022г. състав по опозиции на ПВ е оставил без уважение опозицията по отношение на следните стоки и услуги: клас 5 „фунгициди“; хербициди“ и клас 35 „административна дейност; реклама; рекламни услуги във връзка с фармацевтични продукти; рекламиране, свързано с фармацевтични продукти и представяне на живо на тези продукти; търговска администрация; управление на търговски сделки“. Със същото решение от 07.01.2022г. състава на ПВ е отказал регистрацията на марка “CHOLESTIN ХОЛЕСТИН“ вх. № 160048/11.09.2020г., по отношение на следните стоки и услуги: клас 5 - „аналгетици; лекарства; лекарствени средства; минерални добавки към хранителни продукти; фармацевтични и ветеринарни препарати; фармацевтични лекарствени средства; хранителни добавки; хранителни добавки за немедицински цели; хранителни добавки за ветеринарна употреба“ и стоки и услуги клас 35 - „търговия на дребно и едро с фармацевтични, ветеринарни, санитарни и медицински

препарати“.

Решението е съобщено на заявителя и опонента на 10.01.2022г. На 10.03.2022г. в ПВ е регистрирана жалба срещу решението от 07.01.2022г. на опозиционния състав от заявителя "Дансон-БГ" ООД, подадена по електронен път.

Със заповед № 3-108-[1]/16.03.2022г., на основание чл.69 от ЗМГО, Председателят на ПВ е назначил състав за изготвяне на становище за вземане на решение по жалбата. Опонентът е уведомен за постъпилата жалба на 17.03.2022г. Даден му е едномесечен срок за становище по жалбата, който е изтекъл на 18.04.2022г., предвид, че 17.04.2022г. е неработен /неделя/. На 18.04.2022г. в ПВ опонентът е подал писмено възражение по жалбата. За подаденото възражение срещу жалбата заявителят е уведомен на 04.05.2022г.

С Решение № РС-219-(1)/ 05.12.2023г. на председателят на ПВ, на основание чл.75, ал.10, т.5 от ЗМГО е оставена без уважение жалба с вх. № BG/N/2020/160048-[17]/10.03.2022г. срещу решение на състав по опозиции от 07.01.2022г., с което е отказана частично регистрация на марка с вх. № 160048 "CHOLESTIN ХОЛЕСТИН", словна.

Оспореното решение е съобщено на заявителя на 06.12.2023г. Жалбата е подадена на 05.02.2024г. За изясняване на фактите по делото съдът прие заключението на съдебно - маркова експертиза /СМЕ/, изпълнена от вещото лице С. С.. Съдът допусна и прие и повторна СМЕ, изпълнена от вещо лице инж. В. В. Ш.. В съдебно заседание е поискано допълване на повторната експертиза, което е допуснато от съда. В о.с.з на 18.09.2025г. е изслушано и прието допълнителното заключение.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуална допустима. Подадена е от адресат на акта и в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна, но по аргументи, различни от изложените в нея.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган. Съгласно разпоредбата на чл.75, ал.12 от ЗМГО решенията по жалби срещу отказ за регистрация се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател, след проведена процедура по реда на чл.69 - чл.75 от ЗМГО. В случая решението е издадено на основание чл.75, ал.12 от ЗМГО от председателя на ПВ.

Решението съответства на предвидената в закона форма. Съдържа подробни фактически и правни мотиви и разпоредителна част.

Не е спазена уредената в ЗМГО процедура. Председателят на ПВ на основание чл.69 от ЗМГО е назначил със заповед № 3-108-(1)/ 16.03.2022г. състав за разглеждане на жалбата, включващ двама държавни експерти и един юрист със задача да изготви становище за вземане на решение по жалбата /л.53/. Административната преписка е постъпила в АССГ на 12.02.2024г. /л.4/, прошнурована и номерирана от страна на ответника, като е посочено, че се състои от 226 страници /л.19/. Същите са номерирани в долен десен ъгъл от номер 1 до номер 226. В приложената административна преписка не е налице становище за вземане на решение от Състава по спорове, съгласно указаното в заповед № 3-108-(1)/ 16.03.2022г. на ПВ. Съгласно чл.69, ал.1 и ал.2 от ЗМГО разглеждането на споровете се извършва от състави по споровете, назначени от председателя на Патентното ведомство. Съгласно чл.69, ал.3 от ЗМГО Съставите подготвят становища за вземане на решенията по чл.75 – 77 от ЗМГО. В настоящия случай е приложима разпоредбата на чл.69, ал.1, т.3 от ЗМГО. От страна на ответника са извършени

действията, описани в чл.72, чл. 73 и чл.75, ал.5 от ЗМГО. Съгласно чл.75, ал.8 от ЗМГО след изтичането на срока по чл.75, ал.6 от ЗМГО жалбата, отговорът на заинтересованата страна и становището на жалбоподателя, ако има такива, се разглеждат от Състава по спорове. Съгласно чл.75, ал.10 от ЗМГО след изясняването на всички факти и обстоятелства по спора Съставът по спорове изготвя становище за вземане на решение, с което:

1. оставя без уважение жалбата срещу решение на основание чл. 58, ал. 7;
2. отменя решението на основание чл. 58, ал. 7 и връща за повторно разглеждане;
3. оставя без уважение жалбата срещу решение на основание чл. 57, ал. 9, т. 1;
4. отменя решението на основание чл. 57, ал. 9, т. 1 и връща за повторно разглеждане;
5. оставя без уважение жалбата срещу решение за отказ на регистрацията на марка на основание чл. 57, ал. 9, т. 2;
6. отменя решението за отказ на регистрацията на марка на основание чл. 57, ал. 9, т. 2 и връща за повторно разглеждане или за продължаване на производството по заявката.

В случая становище на назначения от председателя на ПВ състав за разглеждане на жалбата не е част от административната преписка. Видно от писмото, с което ПВ изпраща жалбата и административната преписка в АССГ /л.19/ представителят на ответника е заявил, че "настоящата административна преписка по № ТМ 160048 е прошнурована и номерирана, състои се от 226 страници и е вярно копие на оригинала". С определението за указване на доказателствената тежест /л.251/ съдът е указал на ответника, че в негова доказателствена тежест е да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт и изпълнението на законовите изисквания при издаването му, в това число, че е спазена процедурата и че актът е издаден от компетентен орган. Указал е също така, че ответникът следва да ангажира доказателства относно изложените в оспорения акт фактически и правни основания, както и че в случай, че административната преписка не е представена в цялост ответникът следва да изпълни това свое задължение в срок от 7-ем дни от получаване на съобщението. С указанията ответникът е запознат на 28.02.2024г. /л.254/ и не е ангажирал доказателства за спазена процедура по чл.76, ал.8 – 10 от ЗМГО. Като не е провел установената в ЗМГО процедура органът е постановил административен акт при съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Изложеното обосновава извод за незаконосъобразност на решението на председателя на ПВ, поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила, което налага отмяна на оспореното решение и връщането му като преписка на ПВ за продължаване на същата от последното законосъобразно действие.

При този изход на делото основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в размер на 50,00 лв. за внесена държавна такса, адвокатско възнаграждение в размер на 1000, 00 лв. и разноски по експертизи в общ размер на 1675,92 лв. /общо 2725,92 лв./ Предвид фактическата и правна сложност на делото и броят на съдебните заседания възражението за прекомерност на претендирания размер на адвокатския хонорар е неоснователно.

Искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно. Не се следва присъждане на разноски и в полза на заинтересованата страна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение РС-219-[1] от 05.12.2023г. на председателя на Патентно ведомство на Република България, с което е оставена без уважение жалба против Решение на състав по

опозиции от 07.01.2022г. относно марка с вх. № 160048.

ВРЪЩА делото като преписка на председателя на Патентно ведомство на Република България за изпълнение на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Патентно ведомство на Република България да заплати на ДАНСОН БГ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], сумата 2725,92 лв., разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на РБ в 14-ет дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: